ខ្ញុំដឹង

យើងពិតជាមនុស្សមានឯកសិទ្ធិណាស់ដែលបានមកទីនេះនៅព្រឹកនេះ រស់នៅលើផែនដី ដើម្បីមើលពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យមួយទៀតនៃបុណ្យអ៊ីស្ទើរ។ បុណ្យអ៊ីស្ទើរតែងតែនាំមកនូវ—រឿងដ៏រុងរឿងសម្រាប់យើង ក្តីសង្ឃឹមថ្មី។ ហើយ—ហើយអស្ចារ្យប៉ុណ្ណា!

2 ហើយពេលដែលខ្ញុំដើរចូលទៅក្នុងខាងក្រោយនៅព្រឹកនេះ មានគេមកជួបខ្ញុំ ហើយនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ អ្នកដឹងទេថា—ទារកតូច ឬកូនតូច ឬនរណាម្នាក់ ត្រូវបានអធិស្ឋានឱ្យនៅ ឆាតាក្វា កាលពីឆ្នាំមុន ដែលត្រូវតែដកយកបេះដូងចេញ ហើយសន្ទះបិទបើក ឬមានអ្វីមួយនៅលើវា។" បាននិយាយថា "ទារកបានជាសះស្បើយហើយនៅក្នុងអគារព្រឹកនេះ ជាពិត ហើយកំពុងអង្គុយនៅព្រឹកនេះ។" ដូច្នេះជាការប្រសើរណាស់ យើងនឹងមានទីបន្ទាល់តិចតួចពីវា មុនពេលដែលយើងធ្វើកម្មវិធីផ្សេងទៀត។ ហើយយើងគ្រាន់តែជាមនុស្សរីករាយ។

3 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងសួរបងប្រុស នេវីល ថាតើគាត់នឹងមានការអានបទគម្ពីរក្នុង ម៉ាថាយ ឬ លូកា មួយ ដែលជាការរស់ឡើងវិញ ប្រសិនបើអ្នកមិនទាន់បានអានវាទេ។ មានទេបងប្អូន? [បងប្រុស នេវីលនិយាយថា "ទេ។"—អេដ។] ដូច្នេះ ខណៈពេលដែលយើងកំពុងរៀបចំសម្រាប់ការអធិស្ឋាន។

4 ហើយឥឡូវនេះធ្វើតាមកម្មវិធីនេះ នឹងក្លាយជាកម្មវិធីប្រោសជំងឺ។ បន្ទាប់ពីកម្មវិធីនេះត្រូវបានបញ្ចប់ បន្ទាប់មកអ្នកទៅញ៉ាំអាហារពេលព្រឹករបស់អ្នក។ បន្ទាប់មក បន្ទាប់ពីនោះ យើងនឹងត្រលប់មកវិញម្តងទៀតនៅម៉ោងប្រាំបួនកន្លះ ហើយចាប់ផ្តើមកម្មវិធីមួយផ្សេងទៀត។ ហើយបន្ទាប់មកមានកម្មវិធីប្រោសជំងឺនឹងធ្វើតាមក្រោយនោះ។ ហើយបន្ទាប់មកកម្មវិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនឹងធ្វើបន្ទាប់។

5 ហើយវាជាពេលវេលាដ៏ស្រស់ស្អាតសម្រាប់ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក! អូ ខ្ញុំអើយ! ការរស់ឡើងវិញ! ហេតុនេះហើយបានជាយើងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយសារទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។

6 ខ្ញុំចាំថាមុនពេលយើងទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅទីនេះ ខ្ញុំធ្លាប់នាំពួកគេចុះទឹកទន្លេនៅទីនេះ ព្រឹកព្រលឹម ដ៏ត្រជាក់ ហើយបានធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកឱ្យប្រជាជននៅមាត់ទន្លេ។ មានអ្វីមួយអំពីវា ដែលគ្រាន់តែ ជាពេលវេលាដ៏ពិសិដ្ឋ។ បុណ្យអ៊ីស្ទើរ វាជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ។

ខ្ញុំកំពុងសម្លឹងមើលបងប្រុស ផាត់ ថៃល័រ អង្គុយនៅទីនេះ។

7 ខ្ញុំទើបតែនិយាយជាមួយនរណាម្នាក់កាលពីយប់មិញ ថាកិច្ចប្រជុំចុងក្រោយរបស់យើងនៅអូក្លាហូម៉ា ខ្ញុំបានព្យាយាម ព្យាយាមឥឡូវនេះ (ហើយខ្ញុំនឹងប្រកាសរឿងនេះ) ដើម្បីទុកមួយឡែក រហូតដល់ព្រះទ្រង់ត្រាស់ហៅខ្ញុំឱ្យធ្វើវា ព័ន្ធកិច្ចចាស់របស់ខ្ញុំនៃការយល់ដឹង ដោយសារតែខ្ញុំគិតថា (ចាប់ផ្តើម) វាគឺជា—ព័ន្ធកិច្ចថ្មីនឹងចូលមកដល់។

8 យប់មិញគ្មានអ្នកណាដឹងរឿងនេះទេ ខ្ញុំបានសាកល្បងលើក្មេងដើរឆ្លងកាត់វេទិកា ខ្វាក់ពីកំណើត ជាទារក ហើយពិការភ្នែកទាំងស្រុង ក្មេងប្រុសអាយុដប់ប្រាំមួយឆ្នាំម្នាក់។ ហើយភ្លាមៗនោះគាត់បានស្រែកថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំឃើញហើយ!" ហើយនៅទីនោះ ហើយ ផាត់គឺ...ថៃ-...ឈរជិតក្មេងប្រុស នៅពេលដែលភ្នែករបស់គាត់បើកជាលើកដំបូងក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំជឿជាក់លើអ្នកនៅទីនេះ ដោយមានការទន្ទឹងរង់ចាំដ៏អស្ចារ្យ ជាមួយនឹងខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ ខ្ញុំកំពុងស្វែងរកអ្វីមួយ ព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើសម្រាប់យើង។ ហើយនាំយើងឡើងដល់កម្រិតមួយទៀត ជាងអ្វីដែលយើងធ្លាប់មាន។

សូមយើងអោនក្បាលចុះហើយអធិស្ឋាន។

9 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ដ៏មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណារបស់យើង ដូចដែលយើងបានជួបជុំគ្នានៅព្រឹកនេះ នៅក្នុងព្រះវិហារតូចក្បែរផ្លូវ យើងពិតជាមានអំណរគុណចំពោះទ្រង់ សម្រាប់គ្រប់មធ្យោបាយសម្រាប់យើង និងជាពិសេសនៅព្រឹកបុណ្យអ៊ីស្ទើរនេះ។ ប្រសិនបើមិនមានបុណ្យអ៊ីស្ទើរទេ យើងនឹងមិនស្ថិតក្នុងស្ថានភាពដែលយើងមានសព្វថ្ងៃនេះទេ។ ថា បុណ្យអ៊ីស្ទើរ គឺជាអ្វីដែលបានបោះត្រាការសន្យាទាំងអស់របស់ព្រះ។ វាបានបញ្ជាក់ពីពួកគេមកពួកយើង។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់ធ្លាប់សន្យា វាត្រូវបានក្លាយជាការពិតនៅថ្ងៃបុណ្យអ៊ីស្ទើរ។ ថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យបំផុតមួយនៃការប្រារព្ធពិធីដែលយើងអាចមានក្នុងឆ្នាំ! ហើយយើងនឹង

ទូលសូមថា ព្រះអម្ចាស់អើយ ថាថ្ងៃនេះ ទ្រង់នឹងសម្រាលទុក្ខពីក្នុងចិត្តរបស់យើង ពេលយើងអង្គុយរង់ចាំ ហើយនៅក្រោមការទន្ទឹងរង់ចាំសម្រាប់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបានយាងមកក្រោយបុណ្យអ៊ីស្ទើរ៍ មកលើចិត្តយើង ហើយសម្រាលទុក្ខយើង ហើយស្តារសេចក្តីជំនឿរបស់យើងឡើងវិញ ដោយវិធានការដ៏មានឥទ្ធិពលដ៏អស្ចារ្យ ដើម្បីឲ្យយើងអាចដើរតាមជីវិតដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្គាប់ឲ្យយើងដើរ។

10 យើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់បុគ្គលម្នាក់ៗ ហើយជាពិសេសសម្រាប់អ្នកដែលបិទជិតហើយមិនអាចចូលក្នុងកម្មវិធីគ្រប់ទីកន្លែងនៅថ្ងៃនេះ។ សូមព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយពួកគេ។ និងសូមឱ្យ—សូមឱ្យបុណ្យអ៊ីស្ទើនេះរកឃើញបុណ្យអ៊ីស្ទើពិតប្រាកដសម្រាប់ពួកគេ ការងើបពីគ្រែ និងសុខភាពថ្មីមួយដែលពួកគេមិនធ្លាប់ដឹងពីមុនមកក្នុងជីវិត។ សូមទ្រង់ប្រោសប្រទាន ព្រះអង្គម្ចាស់។

11 សូមឲ្យគ្រូគង្វាលគ្រប់រូប អ្នកបម្រើទាំងអស់ ដែលអ្នកមាននៅជុំវិញពិភពលោក ថ្ងៃនេះ ដែលប្រារព្ធពិធីរំលឹកដ៏អស្ចារ្យនេះ សូមឱ្យពួកគេមានកម្លាំងនិងធ្វើនិងថាមពល ដើម្បីនាំយកទៅឯក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេ (ចៀមដែលកំពុងរង់ចាំ) អាហារដែលព្រះមាននៅក្នុងស្តុកទុកសម្រាប់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ សូមទ្រង់ប្រទាន ព្រះអង្គម្ចាស់។ យើងរង់ចាំចំណែករបស់យើង ដោយបន្ទាបខ្លួន ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

12 ខ្ញុំនឹងមានបងប្រុសនេវីលឥឡូវនេះ ដើម្បីអានបទគម្ពីរនៃការរស់ឡើងវិញ។

[បងប្រុស នេវីលនិយាយថា "ម៉ាថាយ ២៨៖"—អេដ។]

[ក្រោយថ្ងៃឈប់សំរាក កាលរៀបនឹងចូលថ្ងៃទី១ក្នុងអាទិត្យនោះ ម៉ារាជាអ្នកស្រុកម៉ាក់ដាឡា និងម៉ារា១ទៀត ក៏នាំគ្នាទៅមើលផ្នូរ។]

[នោះមានកក្រើកដីជាខ្លាំង ដ្បិតមានទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ ចុះពីលើមេឃ មកប្រមៀលថ្មចេញពីផ្នូរ ហើយក៏អង្គុយលើ។]

[សណ្ឋានរបស់ទេវតានោះដូចផ្លេកបន្ទោរ ហើយសំលៀកបំពាក់ក៏សស្គុសដូចហិម។]

[ពួកយាមល្បាតក៏ញ័ររន្ធត់ ដោយភ័យខ្លាចទេវតា ហើយត្រឡប់ដូចជាមនុស្សស្លាប់។]

[តែទេវតានិយាយនឹងស្ត្រី២នាក់ថា កុំឲ្យភ័យអី ដ្បិតខ្ញុំដឹងហើយថា នាងរកព្រះយេស៊ូវដែលត្រូវឆ្កាង។]

[តែទ្រង់មិនគង់នៅទីនេះទេ ដ្បិតទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហើយ ដូចជាទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលទុក។ ចូរមកមើលកន្លែងដែលទ្រង់បានផ្ទំចុះ។]

[រួចទៅឲ្យឆាប់ ប្រាប់ដល់ពួកសិស្សទ្រង់ថា ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញហើយ មើល ទ្រង់យាងទៅឯស្រុកកាលីឡេ មុនអ្នករាល់គ្នាៗ នឹងឃើញទ្រង់នៅស្រុកនោះ នែ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាហើយ។]

[ស្ត្រី២នាក់នោះ ក៏ដើរចេញពីផ្នូរជាប្រញាប់ទាំងភ័យ ហើយមានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំងផង ក៏រត់ទៅប្រាប់ដល់ពួកសិស្សទ្រង់។]

[តែកាលនាងកំពុងតែទៅ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងមកជួបនឹងនាង មានព្រះបន្ទូលថា ជំរាបសួរ។ រួចអ្នកទាំង២ក៏ចូលទៅ ឱបព្រះបាទថ្វាយបង្គំទ្រង់។]

[នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា កុំខ្លាចអី ចូរទៅប្រាប់ដល់បងប្អូនខ្ញុំផង ឲ្យគេទៅឯស្រុកកាលីឡេទៅ គេនឹងឃើញខ្ញុំនៅស្រុកនោះហើយ។]

[កាលនាងកំពុងតែរត់ទៅ នោះពួកយាមល្បាតខ្លះក៏ចូលទៅក្នុងទីក្រុង ជំរាបដល់ពួកសង្គ្រាជ ពីការទាំងប៉ុន្មានដែលកើតមក។]

[រួចកាលអ្នកទាំងនោះ និងពួកចាស់ទុំបានប្រជុំ ហើយពិគ្រោះគ្នានោះគេយកប្រាក់ជាច្រើនទៅសូកដល់ពួកទាហាន]

[ដោយពាក្យថា ចូរឯងរាល់គ្នានិយាយថា ក្នុងកាលដែលយើងខ្ញុំកំពុងតែដេកលក់។]

[នោះពួកសិស្សរបស់វា បានមកលួចយកខ្មោចវា ទាំងយប់បាត់ទៅហើយ។]

[គេទទួលប្រាក់នោះ ហើយក៏ធ្វើតាមបង្គាប់ៈ បានជារឿងនោះឮខ្ចរខ្ចាយ ទូទៅគ្រប់ក្នុងសាសន៍យូដា ដរាបដល់សព្វថ្ងៃនេះ។]

[ឯពួកសិស្សទាំង១១នាក់ គេទៅឯស្រុកកាលីឡេ ដល់ភ្នំដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់។]

[កាលគេឃើញទ្រង់ នោះក៏ថ្វាយបង្គំ តែមានអ្នកខ្លះមានសេចក្តីសង្ស័យ។]

[ឯព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងមកមានព្រះបន្ទូលនឹងគេថា គ្រប់ទាំងអំណាចបានប្រគល់មកខ្ញុំនៅលើស្ថានសួគ៌ ហើយលើផែនដីផង។]

[ដូច្នេះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមានសិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ ដោយនូវព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ៖]

[ហើយបង្រៀន ឲ្យគេកាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នាផង៖ ហើយមើល ខ្ញុំក៏នៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាជារាល់ថ្ងៃដែរ ដរាបដល់បំផុតកល្ប។ អាម៉ែន។]

13 [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]...បន្ថែមពរជ័យរបស់ទ្រង់ចំពោះការអានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

14 ឥឡូវនេះ យើងនឹងនិយាយថា សូមប្រកាសម្តងទៀតឥឡូវនេះថា កម្មវិធីនិងសម្រាប់ពេលព្រឹក នឹងបន្តនៅម៉ោងប្រាំបួនសាមសិបនាទី ដរាបណាយើងមកពីនេះ...កម្មវិធីព្រឹកនេះឥឡូវនេះ។ ហើយបន្ទាប់មកយើងហៅវាថាកម្មវិធីព្រះអាទិត្យរះរបស់យើង។ ហើយយើងមានរឿងអស្ចារ្យមួយចំនួនដើម្បីរាយការណ៍ជូនអ្នកអំពី—ការប្រជុំកន្លងទៅ។ ហើយយើងចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដែលឈឺនិងមានទុក្ខទាំងអស់គ្នាមកដោយសេចក្តីជំនឿនៅព្រឹកនេះ ជឿថាព្រះយេស៊ូវដែលប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញនេះ មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញសព្វថ្ងៃនេះ ហើយទ្រង់គឺដូចគ្នានឹងទ្រង់កាលពីមុនដែរ។ ទ្រង់មិនបានផ្លាស់ប្តូរបន្តិចទេ។

15 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់អានផ្នែកតូចមួយនៃបទគម្ពីរនៅទីនេះ បានរកឃើញនៅក្នុងជំពូកទី១៩ នៃយ៉ូបដោយចាប់ផ្តើមដោយខទី១៥។

ទាំងពួកអ្នកនៅផ្ទះខ្ញុំ...និងបាវស្រី ក៏ទុកខ្ញុំដូចជាអ្នកដទៃ ខ្ញុំដូចជាអ្នកកន្សៀតដល់ភ្នែកគេ។

ខ្ញុំហៅអ្នកបំរើខ្ញុំ តែវាមិនឆ្លើយសោះ ទោះបើខ្ញុំសូមអង្វរវាផង។

ខ្យល់មាត់របស់ខ្ញុំជាទីស្អប់ខ្ពើមដល់ប្រពន្ធខ្ញុំ ហើយសេចក្តីអង្វររបស់ខ្ញុំជាទីខ្ពើមដល់បងប្អូនពោះ១នឹងខ្ញុំដែរ។

ទោះទាំងកូនក្មេងក៏មើលងាយដល់ខ្ញុំ បើកាលណាខ្ញុំក្រោកឡើងនោះវានិយាយបង្អាច់ខ្ញុំ។

ពួកមិត្រសំឡាញ់ជិតស្និទ្ធក៏ខ្ពើមឆ្អើមខ្ញុំ ហើយទាំងពួកអ្នកដែលខ្ញុំបានស្រឡាញ់ថ្មម ក៏ប្រែជាទាស់នឹងខ្ញុំវិញ។

ឆ្អឹងខ្ញុំនៅជាប់នឹងស្បែក ហើយនឹងសាច់ខ្ញុំ ខ្ញុំរួចបានតែជីវិតប៉ុណ្ណោះ។

ឱអ្នករាល់គ្នា ជាសំឡាញ់ខ្ញុំអើយ សូមអាណិតខ្ញុំ សូមអាណិតខ្ញុំផងដ្បិតព្រះហស្តនៃព្រះបានពាល់ខ្ញុំហើយ។

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបៀតបៀនខ្ញុំជាព្រះ ហើយមិនពេញចិត្តនឹងសាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំ?

ឱបើសិនជាពាក្យខ្ញុំបានសរសេរចុះ! ឱបើបានកត់ទុកក្នុងសៀវភៅទៅអេះ!

គឺបានឆ្លាក់នៅនឹងថ្មដោយដែកឆ្លាក់ ហើយនឹងសំណទុកជារៀងរាបតទៅ។

ប៉ុន្តែ...ឯខ្ញុំៗដឹងថា អ្នកដែលលោះខ្ញុំទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ ហើយដល់ជាន់ក្រោយ ទ្រង់នឹងមកឈរនៅលើផែនដីៈ

ហើយក្រោយដែលសំបកកាយខ្ញុំនេះត្រូវរលាយទៅ គឺក្រៅពីរាងកាយនោះខ្ញុំនឹងបានឃើញព្រះៈ

ដែលខ្ញុំ គឺខ្លួនខ្ញុំនេះ នឹងឃើញដោយខ្លួនខ្ញុំ មិនមែនអ្នកណាទៀត គឺភ្នែកខ្លួនខ្ញុំនឹងបានឃើញទ្រង់ ចិត្តខ្ញុំក៏ហេវទៅនៅក្នុងខ្លួន ដោយរង់ចាំពេលនោះ។

16 ខ្ញុំចង់យកអត្ថបទមួយដែលរកឃើញនៅក្នុងយ៉ូប១៩នេះ ដោយចំណងជើងថា *ខ្ញុំដឹង*។

17 បុព្វបុរសនៅពេលនេះមានលក្ខណៈដូចយើងសព្វថ្ងៃ។ គាត់បានជួបទុក្ខលំបាកយ៉ាងខ្លាំង ដូចយើងហៅថា "ទឹកខ្ពស់" ហើយគាត់អស់សង្ឃឹម។ ជាច្រើនថ្ងៃគាត់នឹងអង្គុយនៅលើគំនរផេះ ហើយព្យាយាមរកពាក្យដើម្បីលួងចិត្តគាត់ ព្យាយាមស្វែងរកអ្វីមួយដែលផ្តល់ភាពក្លាហានដល់គាត់ និងអ្វីមួយដែលនឹង—វានឹងជាការលួងលោមដល់គាត់ នៅពេលដែលគាត់បានឃើញជីវិតរបស់គាត់រសាត់ចេញពីគាត់។

18 ទី១ គាត់ជាមនុស្សចាស់អាយុប្រហែលកៅសិបឆ្នាំ ហើយគាត់ត្រូវព្រះហស្តនៃព្រះវាយប្រហារ។ ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាព្រះជាម្ចាស់មិនបានពាល់គាត់ដោយដៃរបស់ទ្រង់ទេ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់បានអនុញ្ញាតឱ្យសាតាំងប៉ះគាត់។ ព្រះមានតែភ្នាក់ងារដើម្បីធ្វើអ្វីៗប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះចង់ឲ្យការអាក្រក់សម្រេច ទ្រង់គ្រាន់តែបង្វែរអារក្សសាតាំងធ្វើវា។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់ចង់ធ្វើអំពើល្អ ទ្រង់មានអ្នកបម្រើទ្រង់ ទ្រង់នឹងលែងធ្វើវា។

19 សាតាំងបានពាល់យ៉ូបក្នុងគោលបំណងដើម្បីសាកល្បងគាត់ ពីព្រោះវានិងព្រះបានជជែកដេញដោលគ្នា។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានប្រាប់សាតាំងថា "អញមានអ្នកបម្រើនៅលើផែនដីនេះ គ្មានអ្នកណាដូចគាត់ទេ។ អ្វីក៏ដោយដែលអញនិយាយទៅកាន់គាត់ គាត់នឹងធ្វើវា។ គាត់ជាមនុស្សល្អឥតខ្ចោះ និងជាមនុស្សសុចរិត។"

20 ហើយសាតាំងបាននិយាយថា "ប្រសិនបើទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំពាល់គាត់ ខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យគាត់ដាក់បណ្តាសាទ្រង់នៅចំពោះមុខរបស់ទ្រង់។"

21 យ៉ូបដោយមិនដឹងពីរឿងទាំងអស់នេះទេ វាបានធ្វើឲ្យអយ្យកោធ្លាក់ក្នុងទុក្ខព្រួយយ៉ាងខ្លាំង។ យ៉ាងណាក៏ដោយ ពេលដែលអ្វីៗទាំងអស់បានបាត់បង់ពីគាត់ គាត់នៅតែរក្សាតំណែងរបស់គាត់នៅដដែល—នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់" គាត់បាននិយាយអញ្ចឹង។

22 ឥឡូវនេះយើងមកដល់កន្លែងទាំងនោះ។ យើងទាំងអស់គ្នាបានមក។ ហើយខ្ញុំជឿថាថ្ងៃនេះ យើងត្រូវបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅទីនេះក្នុងគោលបំណងដូចគ្នានោះ។ យើងទាំងអស់គ្នានៅលើគំនរផេះ។ យើងមានបញ្ហារបស់យើង និងការឡើងចុះរបស់យើង និងរឿងរ៉ាវរបស់យើង—ពេលអាក្រក់របស់យើង និងជំងឺរបស់យើង និងការឈឺចិត្តរបស់យើង និងការខកចិត្តរបស់យើង។ ដូច្នេះយើងមកដូចនេះ នៅ

ព្រឹកមួយ ព្រឹកបុណ្យអ៊ីស្ទើរនេះ ដើម្បីស្វែងរកពាក្យលួងលោម ដូចជាយ៉ូបកំពុងព្យាយាមស្វែងរកពីមិត្តរបស់គាត់។

23 គ្មាននរណាម្នាក់អាចផ្តល់ការលួងលោមដល់គាត់បានឡើយ។ ដោយសារតែគាត់មានបញ្ហា ពួកគេបានចោទគាត់ថាជាមនុស្សប្រព្រឹត្តបាបដោយសម្ងាត់។ បន្ទាប់មក នៅកណ្ដាលនៃបញ្ហាទាំងអស់នោះ ព្រះបានមកសង្គ្រោះគាត់។

24 យ៉ូបកំពុងសួរសំណួរ ដូចដែលគាត់បានដឹង មិនត្រឹមតែជំងឺនិងបូសរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះទេ ហើយបញ្ហានិងការឈឺចិត្តពីការបាត់បង់ក្រុមគ្រួសារ និងទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់របស់គាត់គឺសឹងតែនឹងយកជីវិតរបស់គាត់ ប៉ុន្តែគាត់ជាមនុស្សចាស់ម្នាក់ រងទុក្ខជាច្រើនឆ្នាំ ហើយដឹងថាគាត់នឹងចុះទៅឯផ្នូរ។ ហើយដោយដឹងថាគាត់ជឿថាមានអ្នកណានាំគាត់មកលើផែនដី គាត់មិនអាចមកទីនេះដោយខ្លួនឯងបានទេ។ ហើយគាត់ដឹងថាគាត់មកពីឪពុកនិងម្ដាយ ប៉ុន្តែទោះបីជាយ៉ាងណា ឪពុកនិងម្តាយនោះត្រូវមានអ្នកណាម្នាក់នាំពួកគេ។ ហើយវានឹងវិលត្រលប់ទៅដើមកំណើតវិញ "អ្នកណានាំមកមុនគេ ម្នាក់?"

25 ហើយបន្ទាប់មកគាត់ឆ្ងល់រឿងនេះ។ "វាជារឿងចម្លែកដែលខ្ញុំនៅទីនេះដើរជុំវិញ ជីវិតខ្ពស់ជាងសត្វ និងជីវិតខ្ពស់ជាងជីវិតរុក្ខជាតិ។" ប៉ុន្តែយើងឃើញថាគាត់និយាយថា "បើដើមឈើងាប់ វានឹងរស់ឡើងវិញ។ ហើយប្រសិនបើផ្កា—ផ្កាមួយងាប់ វានឹងរស់ឡើងវិញ។" ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា "មនុស្សដេកស្លាប់ ចោលទៅជាខ្មោចហើយ តើនៅឯណា? កូនប្រុសរបស់គាត់មកកាន់ទុក្ខគាត់និងដើម្បីគោរពគាត់ ក៏មិនដឹងនៅទីណាដែរ។" ហើយគាត់បានឆ្ងល់ថា "តើមានបញ្ហាអ្វីដែល—ថាព្រះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យជីវិតដូចនោះមានជីវិតឡើងវិញម្តងទៀត ដូចជាផ្កានិងរុក្ខជាតិ ប៉ុន្តែបុរសម្នាក់មិនអាចរស់ឡើងវិញបានទេ?" ទាំងអស់នេះបានធ្វើឱ្យគាត់មានបញ្ហា។

26 ហើយប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែទាញពីការសន្និដ្ឋាននៅព្រឹកនេះ។ ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងនៅទីនេះដើម្បីដឹង។ យើងបានឮរឿងបុណ្យអ៊ីស្ទើម្តងហើយម្តងទៀត ហើយអានវាទៅវិញទៅមក ហើយថ្ងៃនេះ តាមការផ្សាយតាមវិទ្យុរបស់អ្នក អ្នកនឹងឮអ្នកបំរើព្រះផ្សេងៗចូលមករកវា។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំបានគិត សម្រាប់ក្រុមតូចរបស់ខ្ញុំនៅព្រឹកនេះ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានមកខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងទៅរកវាពីទស្សនៈផ្សេងគ្នា ប្រសិនបើខ្ញុំអាច គឺទៅកន្លែងមួយ៖ ហេតុអ្វីបានជាយើងមកជួបបញ្ហាទាំងនេះ?

អ្វីដែលធ្វើឱ្យរឿងទាំងនេះកើតឡើង? ហេតុអ្វីបានជាគ្រិស្ទានគួរឆ្ងល់? ហេតុអ្វីក៏មិនមែន អ្វីៗទាំងអស់សុទ្ធតែដំណើរការល្អឥតខ្ចោះសម្រាប់គ្រីស្ទាន? ប៉ុន្តែវាមិនមែនទេ ហើយយើងដឹង។

27 ហើយជួនកាលយើងមានបញ្ហាកាន់តែច្រើននៅពេលយើងក្លាយជាគ្រិស្ទានជាងពេលដែលយើងជាមនុស្សមានបាប។ ព្រោះវាត្រូវបានសរសេរ "ទុក្ខលំបាករបស់មនុស្សសុចរិតគឺច្រើន ប៉ុន្តែព្រះបានរំដោះគាត់ចេញពីរឿងទាំងអស់។" ព្រះបានសន្យាថានឹងមានទុក្ខលំបាកជាច្រើន អារម្មណ៍ចម្លែក និងរឿងចម្លែកដែលហួសពីការយល់ដឹងរបស់យើង ប៉ុន្តែវាតែងតែធ្វើដើម្បីភាពល្អរបស់យើង។ យើងគ្រាន់តែមិនអាចយល់វាបានទេ ពីព្រោះប្រសិនបើយើងដឹងនោះវានឹងមិនមានជំនឿដល់យើងទេ។ យើងនឹងទៅដោយការយល់ដឹង។ ប៉ុន្តែយើងធ្វើវា ហើយយើងមានវា ហើយយើងជឿដោយសេចក្តីជំនឿ ជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថា វានឹងមានផលល្អសម្រាប់យើង។ ប្រសិនបើយើងអាចយល់បាននៅថ្ងៃនេះ អំពីរឿងនេះ—ព្រឹកនេះ! ប្រសិនបើយើងអាចយល់ពីបញ្ហាទាំងអស់របស់យើង...គ្មាននរណាម្នាក់ចំនោមយើងមានភាពសុំាពីពួកគេទេ ហើយបើយើងអាចដឹងថារបស់ទាំងនោះគឺជាប្រយោជន៍របស់យើង!

28 វាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងបទគម្ពីរមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ថា "ការសាកល្បងត្រូវបាននាំមកលើយើង មានតម្លៃជាងមាសសម្រាប់យើងទៅទៀត ព្រោះវាគឺជាព្រះដែលប្រទានឱ្យយើងនូវការសាកល្បងទាំងនេះ។" បន្ទាប់ពីយើងក្លាយជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់ ការសារភាពរបស់យើង និងការជ្រមុជទឹករបស់យើង ហើយការសន្យារបស់យើងដើម្បីដើរក្នុងជីវិតសម្រាប់ទ្រង់ បន្ទាប់មករាល់ការសាកល្បងដែលកើតមានលើយើងគឺដើម្បីធ្វើអោយយើងល្អឥតខ្ចោះសម្រាប់សិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។ វាគឺជាការនាំយើងទៅកាន់កន្លែងមួយដែលព្រះអាចធ្វើឱ្យទ្រង់ពិតជាក់ជាងទ្រង់នៅមុនការសាកល្បងមកដល់។

29 ខ្ញុំចង់ចូលរួមនៅព្រឹកនេះជាមួយយ៉ូប ដើម្បីនិយាយថាខ្ញុំរស់នៅយូរល្មមដើម្បីដឹងថានោះជាសេចក្តីពិត។ ខ្ញុំបានឃើញវានៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំថា រាល់ពេលដែលស្ថានការណ៍ដ៏អស្ចារ្យកើតឡើង ថាខ្ញុំមិនអាចចូលទៅជុំវិញវា ឬនៅពីក្រោមវា ឬលើវា ព្រះទ្រង់ធ្វើផ្លូវ ហើយចេញមកដោយសិរីរុងរឿង។ ខ្ញុំគ្រាន់តែឆ្ងល់ពីរបៀបដែលព្រះគុណរបស់ទ្រង់ធ្វើវា ប៉ុន្តែទ្រង់ធ្វើវា។

30 ហើយសូមចាំថា ក្នុងរឿងទាំងអស់នេះ សាតាំងព្យាយាមធ្វើឲ្យយើងភ័យព្រួយ ហើយតូចចិត្ត ដើម្បីឲ្យយើងគិត "អូ ហេតុអ្វីបានជា*រឿងនេះ*កើតឡើង? ហេតុអ្វីខ្ញុំមិនអាច*បែបនេះ*?"

31 ប៉ុន្មានថ្ងៃមុន នៅពេលដែលខ្ញុំចេញពីកន្លែងស្អាតបំផុត និងស្អាតបំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឃើញក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ វាជាអគារដ៏អស្ចារ្យរបស់បងប្រុសរបស់យើង ឈ្មោះអូរ៉ល រ៉ូបឺត។ ពេលឃើញថ្មម៉ាបរឹងនោះ ហើយគ្មានបង្អួចណាមួយនៅក្នុងកន្លែងណាទេ ប៉ុន្តែវាត្រូវជួសជុលបាន! ហើយខ្ញុំបាននៅហូលីវូដហើយ ខ្ញុំបាននៅក្នុងរាជវាំងរបស់ស្តេច ហើយខ្ញុំបានទៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលស្ទើរតែនៅជុំវិញពិភពលោក និងកន្លែងគួរឱ្យស្រឡាញ់ និងផ្ទះដ៏ស្រស់ស្អាតទាំងអស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដែលឃើញអ្វី ឬកន្លែងណាមួយ ដើម្បីប្រៀបធៀបជាមួយវា គ្មានកន្លែងណាទាល់តែសោះ។ របៀបដែលខ្សែអាលុយមីញ៉ូមតូចៗត្បាញ—ខាងក្នុងជាមួយគ្នាហើយអូ! ខ្ញុំមិនដែលឃើញអ្វីដែលស្រស់ស្អាតដូច្នេះទេក្នុងមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ពេលខ្ញុំដើរកាត់ទីនោះ ហើយយកដៃអង្អែលបង្គោលភ្លើងទាំងនោះ—និងថ្មក្រានីតដ៏អស្ចារ្យ ទាំងអស់នៅក្នុងទម្រង់នៃព្រះត្រីឯកនៃព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ—ចម្លាក់របស់វា។ រឿងអស់ហ្នឹង! ខ្ញុំទើបតែមកពីកន្លែងបងប្រុស ថមមី អូសប៊ិន ហើយបានឃើញការងារដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់នៅទីនោះសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់។

32 ខ្ញុំឈរនៅខាងក្រៅ មើលទៅអគារនោះ ហើយខ្ញុំគិតថា "បពិត្រព្រះអង្គ ពិតណាស់ទូលបង្គំបានក្លាយជាមនុស្សលាក់ពុត ពិតប្រាកដណាស់ទូលបង្គំបានក្លាយទៅជាមនុស្សគួរខ្ពើមរអើម នៅកន្លែងខ្លះ ព័ន្ធកិច្ចរបស់បុរសទាំងនេះចេញពីខ្ញុំ។" ហើយខ្ញុំបានគិតថា "ថាម៉េច? ព្រះអម្ចាស់អើយ ប្រហែលជាទូលបង្គំមិនទុកចិត្តខ្លាំងពេក ដែលទ្រង់មិនអាចទុកចិត្តទូលបង្គំជាមួយនឹងអ្វីដូចនោះ។ សូម្បីតែលុយតិចតួចដែលទ្រង់ឲ្យខ្ញុំចំណាយសម្រាប់យុទ្ធនាការ និងអ្វីៗ ឥឡូវនេះពួកគេកំពុងព្យាយាមបញ្ជូនទូលបង្គំទៅមន្ទីរពិសោធន៍។ ហើយហេតុអ្វីបានជាទូលបង្គំជាមនុស្សលាក់ពុតបែបនេះ ឬហេតុអ្វីបានជាទូលបង្គំជាមនុស្សមិនគួរឱ្យទុកចិត្តបែបនេះ?"

ទូលបង្គំនៅលើគំនរផេះដូចយ៉ូបពីដើម។

33 នៅពេលដែលទូលបង្គំឈរនៅខាងក្រៅទីនោះ ដោយគ្រាន់តែមិនអាចដកដង្ហើមបាន ពីភាពអស្ចារ្យបែបនេះ ដែលក្មេងប្រុសក្រីក្រម្នាក់កើតនៅក្នុងអណ្ដូងមួយ ពេនទីកុស្ដ អាចធ្វើហើយនាំវាចូលទៅក្នុងអគារដ៏ធំសម្បើមនោះ។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ប្រហែលជាទូលបង្គំមិនសក្តិសមទេ។"

34 ពេលនោះ សំឡេងតូចមួយបានចុះមកតាមច្រករបៀងទាំងនោះ ហើយនិយាយថា "ប៉ុន្តែខ្ញុំជាចំណែករបស់អ្នក។"

35 បន្ទាប់មកខ្ញុំបានគិតថា "ឱព្រ ះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យវានៅបែបនោះចុះ ឱព្រ ះអម្ចាស់។ ខ្ញុំ...ពីព្រោះខ្ញុំនឹងមិនមានប្រាជ្ញាដើម្បីបន្តការងារដ៏អស្ចារ្យដូចនោះសម្រាប់ទ្រង់។ ហើយខ្ញុំជា—មនុស្សដែលមិនចេះអក្សរ។ ប៉ុន្តែ ដរាបណាទ្រង់ជាចំណែករបស់ទូលបង្គំ ទូលបង្គំជារបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងដឹកនាំទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំមិនអាចដឹកនាំខ្លួនឯងបានទេ។ ប៉ុន្តែ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមនាំទូលបង្គំ!"

36 វាជាម៉ោងដ៏សំខាន់ដែលជំរុញយើងទៅកាន់ខ្សាច់ដ៏ពិសិដ្ឋទាំងនោះ។ វាគឺនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ហើយត្រូវចាំថា ទោះបីមានទុក្ខព្រួយខ្លាំងប៉ុណ្ណាក៏ដោយ សាតាំងមិនអាចយកជីវិតអ្នកបានឡើយ រហូតដល់ព្រះបានបញ្ចប់ជាមួយអ្នក។ គ្មានអ្វីអាចកើតឡើងចំពោះអ្នកឡើយ លុះត្រាតែព្រះអនុញ្ញាត។ គ្មានអំពើអាក្រក់ណាអាចកើតមានឡើយ លុះត្រាតែព្រះអនុញ្ញាត។ ហើយវាគឺសម្រាប់ការល្អរបស់អ្នក ទ្រង់កំពុងធ្វើការនោះ។ សូមគិត។

37 នៅទីនោះ ពេលទឹកជំនន់មកបំផ្លាញពិភពលោក វាមិនអាចបំផ្លាញណូអេបានទេ។ ណូអេមិនអាចត្រូវបំផ្លាញទេ ព្រោះព្រះមានកិច្ចការឲ្យគាត់ធ្វើ។

38 ថ្ងៃមួយ ធ្លាក់ចូលក្នុងប្រជាជាតិដ៏ធំមួយក្រោមចំណងជាឈ្លើយសឹកដ៏ធំ មានកូនជនជាតិហេព្រើរខ្លះដែលយើងស្គាល់ថាជាសាដ្រាក់ មេសាក់ និងអាបេឌនេកោ។ ហើយវាបានមកដល់កន្លែងដែលពួកគេត្រូវធ្វើការសម្រេចចិត្តថាមានអ្វីមួយត្រូវធ្វើ។ ពួកគេមាន...ជំនឿរបស់—របស់—ជំនឿរបស់ពួកគេត្រូវបានសាកល្បង។

39 ហើយនៅពេលដែលជំនឿរបស់អ្នកត្រូវបានសាកល្បង នោះមិនត្រូវបរាជ័យឡើយ។ រក្សាភាពត្រឹមត្រូវជាមួយនឹងអ្វីដែលអ្នកជឿ។

40 ហើយនៅពេលដែលជំនឿរបស់ពួកគេត្រូវបានសាកល្បង (ហើយពួកគេបានទៅដល់ម៉ោងដ៏សំខាន់មួយ មិនត្រឹមតែពួកគេបានទៅកាន់—គំនរផេះ ប៉ុន្តែពួកគេបានចូលទៅក្នុងឡភ្លើងដ៏ឆេះ ប៉ុន្តែ សាតាំងមិនអាចបំផ្លាញពួកគេបានទេ ព្រោះគោលបំណងរបស់ព្រះមិនទាន់សម្រេចនៅឡើយទេ។) ពួកគេអាចទៅទីនោះដោយក្តីសង្ឃឹម "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់!" ពួកគេអាចទៅទីនោះដោយក្តីសង្ឃឹមនៅទីនេះ "យើងត្រូវបានធានាថា ព្រះអាចរំដោះយើងចេញពីភ្លើងដ៏ក្តៅគគុកនេះ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណា យើងនឹងមិនឱនក្បាលចំពោះរូបចម្លាក់នោះទេ។"

41 សាតាំងមិនអាចយកពួកគេបានទេ។ វាមិនអាចពន្លិចណូអេក្នុងទឹកជំនន់ឡើយ រហូតដល់គោលបំណងរបស់ព្រះត្រូវបានបញ្ចប់។ វាមិនអាចដុតបំផ្លាញកូនជនជាតិហេព្រើរឡើយ រហូតដល់គោលបំណងរបស់ព្រះត្រូវបានបញ្ចប់។ វាមិនអាចសម្លាប់យ៉ូបដោយដំបៅបូសនិងបញ្ហាឡើយ រហូតដល់គោលបំណងរបស់ព្រះត្រូវបានបញ្ចប់។ ទាំងសត្វតោក៏មិនអាចស៊ីដានីយ៉ែលបានដែរ រហូតដល់គោលបំណងរបស់ព្រះត្រូវបានបញ្ចប់។ ទាំងសេចក្តីស្លាប់និងភាពចាស់ជរាមិនអាចយកលោកអ័ប្រាហាំបានឡើយ ដរាបណាគោលបំណងនៃព្រះត្រូវបានបញ្ចប់។

42 ហើយវាក៏មិនអាចចាប់យកអ្នកបានឬក៏អាចយកខ្ញុំបានរហូតដល់គោលបំណងនៃព្រះ នៃជីវិតរបស់យើង ត្រូវបានបញ្ចប់។ ដូច្នេះ យើងប្រមូលមកពីទីនោះ នូវការល្បួងលោម។

43 ហើយហេតុអ្វីបានជាព្រះអនុញ្ញាតឲ្យមានបញ្ហា? ព្រះជាម្ចាស់ដាក់បញ្ហា ដាក់ក្នុងមាត់វាហើយធ្វើឲ្យវាស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ ហើយបញ្ហាទាំងនោះនាំឱ្យយើងមានទំនាក់ទំនងកាន់តែជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងព្រះ។

44 មិនមានឥន្ទធនូទេរហូតដល់ទឹកជំនន់មកដល់។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីលោកណូអេត្រូវបានគេដាក់សម្ពាធក្នុងស្ថានភាពនោះដែលគាត់ស្ថិតនៅក្នុងនោះ អណ្តែតបានសែសិបថ្ងៃនិងយប់ ក្នុងខ្យល់ព្យុះ ហើយទូកតូចក៏លោតឡើងលើទឹក គឺបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់បានបញ្ចប់ គាត់បានឃើញឥន្ទធនូជាលើកដំបូង សេចក្តីសញ្ញានៃសេចក្តីសង្ឃឹម សេចក្តីសញ្ញានៃការសន្យា។ បន្ទាប់ពីគាត់បានឆ្លងកាត់ទុក្ខលំបាកហើយនោះ គាត់បានឃើញពាក្យសន្យា។

45 នោះហើយជារបៀបដែលអ្នកឃើញការសន្យា បន្ទាប់ពីអ្នកបានឆ្លងកាត់ទុក្ខវេទនា។ ខ្ញុំចូលចិត្តកំណាព្យនោះ ឬទំនុកដំកើង:

ខ្ញុំត្រូវតែបានដឹកទៅឯឋានសួគ៌
នៅលើគ្រែផ្កាដ៏សុខសាន្ត
ខណៈពេលដែលអ្នកផ្សេងទៀតប្រយុទ្ធដើម្បីឈ្នះរង្វាន់
ហើយធ្វើដំណើរតាមសមុទ្រឈាម?

46 យើងសុំការលួងលោមនិងសន្តិភាព។ ព្រះប្រទានឱ្យយើងនូវអ្វីដែលល្អបំផុតដែលទ្រង់អាចប្រទានឱ្យយើង: ការសាកល្បងនិងទុក្ខលំបាក។ នោះប្រសើរជាងការលួងលោមនិងសន្តិភាព។ ការលួងលោមរបស់យើងគឺនៅហួសពីទន្លេ។

47 វាគឺរហូតដល់កុមារជនជាតិហេព្រើរត្រូវបានបង្ខំឱ្យចូលទៅក្នុងគុកភ្លើងដែលជាការសាកល្បងដ៏ធំមួយរបស់ពួកគេ ថាពួកគេបានឃើញម្នាក់ដូចជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះឈរនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។ ការលំបាករបស់ពួកគេបានធ្វើឲ្យព្រះបុត្រានៃព្រះឈរនៅក្នុងចំណោមពួកគេ ក្នុងខ្យល់ដើម្បីបក់ចេញពីរលកកម្តៅ។ ប៉ុន្តែរហូតដល់ពួកគេចូលទៅក្នុងភ្លើង ទើបព្រះដ៏លួងលោមលេចមក។

48 គឺដានីយ៉ែលដែលមានបំណងក្នុងចិត្តថា គាត់នឹងមិនបង្ខូចខ្លួនឯងដោយសាររបស់លោកីយ៍ ហើយត្រូវបានបង្ខំឱ្យឆ្លងកាត់ការសាកល្បង មិនថាគាត់នឹងអធិស្ឋានទៅព្រះឬទៅរូងតោ។ ប៉ុន្តែក្រោយពីក្តៅខ្លាំងហើយ គាត់ត្រូវគេបោះចូលក្នុងរូងតោ បន្ទាប់មក គាត់បានឃើញទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ឈរនៅកណ្តាលគាត់ នៅឆ្ងាយ បង្គោលភ្លើងដ៏ធំនោះឈរនៅចន្លោះគាត់និងតោ។ ហើយសត្វសិង្ហមិនអាចចាប់គាត់បានទេ ព្រោះគាត់បានឆ្លងផុតការរងទុក្ខនិងការល្បួងនិងបញ្ហា។ ហើយគាត់បានដឹងថាព្រះរបស់គាត់អាចរំដោះគាត់ចេញពីការនោះ។

49 គឺលោកអ័ប្រាហាំ ក្រោយពីគាត់បានឃើញដីស្ងួតហួតហែង ហើយគ្រោះរាំងស្ងួតក៏មកដល់ ឡុតបានញែកខ្លួនចេញទៅរស់នៅក្រេបរស់ជាតិយ៉ាងឆ្ងាញ់ក្នុងលោកិយ គឺបន្ទាប់ពីគាត់បានលើសំលេងថ្ងូរនិងសម្រែក—ពីអ្នកគង្វាលគោរបស់គាត់ ដោយគ្មានស្មៅសម្រាប់ហ្វូងសត្វ ប៉ុន្តែ គាត់បានស្នាក់នៅក្នុងស្រុកដែលព្រះបានប្រទានឲ្យគាត់ ហើយប្រាប់គាត់ឲ្យស្នាក់នៅ។ ហើយដូចជានៅថ្ងៃនោះ បន្ទាប់ពីគាត់ត្រូវបានកាត់ទោសរហូតដល់គាត់—ការអត់ធ្មត់របស់គាត់គឺ

នៅទីបញ្ចប់ នៅថ្ងៃនោះហើយដែលក្រោយពីការជំនុំជម្រះបានចប់សព្វគ្រប់ហើយ គាត់បាននិយាយទល់មុខនឹងព្រះនៅក្រោមដើមអុកនៅថ្ងៃនោះ។ គឺបន្ទាប់ពីគាត់បានឆ្លងកាត់ការសាកល្បងរបស់គាត់ បន្ទាប់ពីគាត់បានឆ្លងកាត់ការលំបាកដែលគាត់បានឆ្លងកាត់ ថាព្រះបានលេចមកឱ្យគាត់ក្នុងទម្រង់ជាបុរស ហើយអង្គុយនៅទីនោះ ហើយប្រាប់គាត់ថាគាត់បានរៀបការហើយ ហើយប្រពន្ធគាត់ឈ្មោះសារ៉ា ហើយនិយាយថានាងសើចចំពោះទ្រង់ នៅក្នុងតង់ខាងក្រោយ។ វានៅទីនោះដែលអ័ប្រាហាំបានហៅទ្រង់ថា "អេឡូហ៊ីម។" វាគឺបន្ទាប់ពីការសាកល្បង និងទុក្ខលំបាក។

50 អូ ប្រសិនបើក្រុមជំនុំអាចក្រោកឡើងដោយខ្លួនឯងនៅថ្ងៃនេះ ដើម្បីរកឃើញបន្ទាប់ពីបញ្ហានិងការសាកល្បងនោះ ហើយសើចនិងលេងសើច រឿងដែលក្រុមជំនុំបានឆ្លងកាត់ ព្រះវិហារពេនទីកុស្ត ថាយើងឃើញព្រះនៅកណ្តាលយើងធ្វើទីសំគាល់ដ៏អស្ចារ្យ និងការអស្ចារ្យ។

បន្ទាប់ពីការងារនិងបញ្ហាប្រចាំថ្ងៃ
បន្ទាប់ពីវាទាំងអស់បានកន្លងផុតទៅ
បន្ទាប់មកយើងនឹងឃើញព្រះយេស៊ូវនៅទីបំផុត

ទ្រង់នឹងរង់ចាំខ្ញុំ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ពិតហើយស្មោះត្រង់!
នៅលើបល្ល័ង្កដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងស្វាគមន៍យើងនៅផ្ទះ
បន្ទាប់ពីថ្ងៃបានកន្លងផុតទៅ។

ពេលនៅថ្ងៃនៅឡើយ ចូរយើងធ្វើការ។

51 បុរសដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់នេះ ដែលនឹងចំណាយពេលជាច្រើននៃការបម្រើពេលព្រឹករបស់យើង ដើម្បីនិយាយអំពីរឿងនោះ។ ពួកគេបានឆ្លងកាត់ការសាកល្បង ហើយបានឃើញព្រះ។ ពួកគេបានឆ្លងកាត់ការសាកល្បង ហើយបានឃើញទេវតា។ ពួកគេបានឆ្លងកាត់ការសាកល្បង និងការបើកសម្តែង ហើយបានឃើញទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ និងអ្វីៗផ្សេងៗ។

52 ប៉ុន្តែ អូ គ្មានអ្នកណាម្នាក់បានឃើញអ្វីដែលយ៉ូបបានឃើញទេ។ មនុស្សទាំងអស់បន្ទាប់ពីបានឃើញទេវតា ហើយបានឃើញព្រះ និងរបស់ទាំងអស់នេះ

ពួកគេមិនដែលឃើញអ្វីដែលផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវក្តីសង្ឃឹមលើសពីផ្នូរនោះទេ។ ប៉ុន្តែយ៉ូបបានឃើញការរស់ឡើងវិញ! គាត់បានឃើញបុណ្យអ៊ីស្ទើរ។ គាត់បានឃើញអ្វីដែលសម្រាលទុក្ខពីក្នុងចិត្តគ្រប់គ្នា។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលគាត់បានឃើញ "អូថាបើពាក្យរបស់ខ្ញុំនឹងត្រូវបានបោះពុម្ពនៅក្នុងសៀវភៅមួយ! អូថាពួកគេនឹងឆ្លាក់ដោយប៊ិចដែក នៅក្នុងថ្ម!"

53 ឃើញទេ វាគឺ អ្វីគ្រប់យ៉ាងបានប្រឆាំងនឹងគាត់។ សូម្បីតែអ្នកបំរើរបស់គាត់ក៏មិននិយាយជាមួយគាត់ដែរ។ ប្រពន្ធរបស់គាត់បែរទៅជាមនុស្សចម្លែក។ នៅទីនោះគាត់បានដាក់នៅលើគំនរផេះ ដែលជាការសាកល្បងធំនោះ។ ហើយក្រុមជំនុំក៏មក ហើយបែរខ្នងដាក់គាត់ អស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ។ ហើយគ្មានអ្នកណាលួងលោមគាត់ទេ!

54 បន្ទាប់មកគាត់ច្បាស់ជាបានឃើញការនិមិត្តនៃបុណ្យអ៊ីស្ទើ នៅពេលដែលគាត់យំ "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មគង់នៅ ហើយនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់នឹងឈរនៅលើផែនដី។ ខ្ញុំដឹង! អូថាបើពាក្យរបស់ខ្ញុំត្រូវបានសរសេរដោយប៊ិចដែក នៅក្នុងថ្មមួយ បើពាក្យរបស់ខ្ញុំមិនអាចរលត់ទៅទៀតឡើយ ត្បិតខ្ញុំដឹងថា ព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មគង់នៅ! ខ្ញុំដឹង! ខ្ញុំដឹង!"

55 តើអ្នកដឹងអ្វីទេ យ៉ូប? "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់។" តើអ្នកសម្គាល់ឃើញទេ មិនមែនមានតែមនុស្សម្នាក់ដែលរស់នៅនោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់ជាអ្នកប្រោសលោះដល់យ៉ូប!

56 សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់! ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំជាផ្នែកមួយនៃបុណ្យអ៊ីស្ទើរ ដែលខ្ញុំជាផ្នែកមួយនៃការរស់ឡើងវិញនោះ! ហើយយើងជាផ្នែកមួយនៃវានៅព្រឹកនេះ ពីព្រោះនៅក្នុងយើងដែលរស់នៅក្នុងជីវិតរស់ឡើងវិញ (មានន័យថាអ្នកទទួល) ដែលបាននាំបុណ្យអ៊ីស្ទើរ។ "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំ..." តើអ្នកដឹងអ្វីខ្លះ? ខ្ញុំមិនស្មានវាទេ យើងមានការស្មានច្រើនពេកនៅថ្ងៃនេះ។ "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់!" បាទលោក។

57 ឥឡូវនេះ តើទ្រង់ជាអ្វី? បើទ្រង់មានព្រះជន្មគង់នៅ ទ្រង់ជាអ្នកប្រោសលោះដល់យ៉ូប។ "របស់ខ្ញុំ" ផ្ទាល់ខ្លួន *របស់ខ្ញុំ* "ព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំនៅរស់!"

58 ហើយតើលោកដឹងអ្វីទៀត លោកយ៉ូប? តើអ្នកបានឃើញអ្វីនៅក្នុងការនិមិត្ត នោះ? "ហើយនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់នឹងឈរនៅលើផែនដី។ ទោះបីដង្កូវស៊ីស្បែកបំផ្លាញរូបកាយខ្ញុំក៏ដោយ ក៏នៅក្នុងសាច់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងឃើញព្រះ ដែលខ្ញុំនឹងឃើញផ្ទាល់។ ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មគង់នៅ ហើយទ្រង់នឹងឈរនៅថ្ងៃចុងក្រោយនៅលើផែនដី។ ទោះបីដង្កូវស៊ីស្បែកបំផ្លាញរូបកាយខ្ញុំក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំនឹងឃើញព្រះក្នុងសាច់ឈាមខ្ញុំ។" តាមរយៈនោះ មាននិមិត្តដ៏អស្ចារ្យបំផុត។

59 ដានីយ៉ែលបានឃើញទេវតាមួយ។ កុមារហេព្រើរបានឃើញព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ណូអេបានឃើញឥន្ទធនូ។ អ័ប្រាហាំបានឃើញព្រះទល់មុខ។ ប៉ុន្តែយ៉ូបបានឃើញការរស់ឡើងវិញ យ៉ូបទន្ទឹងរង់ចាំ។ បុព្វបុរសនិងពួកបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរ បានទន្ទឹងរង់ចាំដល់ថ្ងៃនោះ ជាមួយនឹងការធានាមួយតាមរយៈនិមិត្តរបស់ពួកគេ តាមរយៈការបើកសម្តែងរបស់ពួកគេ ថានឹងមានពេលនៃការរស់ឡើងវិញបានមក។

60 ឥឡូវនេះយើងឃើញស្នាដៃដ៏អស្ចារ្យនៅតែបន្ត។ យើងឃើញអំណាចដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ។ យើងឃើញការអស្ចារ្យដែលទ្រង់អាចធ្វើបាន។ អ្នកមិនអាចមើលព្រះអាទិត្យនិង—និងដឹងថា វាមិនមែនជាព្រះចេស្តានៃព្រះដែលនាំពិភពលោកជុំវិញព្រះអាទិត្យនោះទេ។ អ្នកមិនអាចមើលឃើញរដូវផ្ការីកមកដល់ដោយមិនដឹងថាមានព្រះដែរ។ អ្នកអាចឃើញការព្យាបាលភ្នែកខ្វាក់ ត្រចៀកថ្លង់ដឹងថាវាជាព្រះ។ ប៉ុន្តែ ចុះបើមានទាំងអស់ ហើយក្រោយពីយើងស្លាប់ យើងក៏បាត់ទៅ? ប៉ុន្តែការរស់ឡើងវិញ បុណ្យអ៊ីស្ទើរ អូ នោះហើយជាអ្វីដែលបានផ្សាភ្ជាប់អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះធ្លាប់បានសន្យា គឺការរស់ឡើងវិញ។

61 ហើយពួកគេត្រូវតែមានការឆ្លងមួយ មុនពេលអ្នកអាចមានជីវិតរស់ឡើងវិញ។ ហើយមុនពេលដែលក្រុមជំនុំនឹងអាចឃើញអំណាចដែលរស់ឡើងវិញ មុនពេលដែលខ្ញុំអាចមើលឃើញកិច្ចបម្រើថ្មីកើតឡើងដោយខ្លួនឯង មុនពេលដែលអ្នកអាចចូលទៅក្នុងការប្រកបថ្មីជាមួយនឹងព្រះ ត្រូវតែមានការឆ្លងដោយខ្លួនឯង ដើម្បីឱ្យមានការរស់ឡើងវិញ។ យើងត្រូវស្លាប់ដោយគំនិតខ្លួនឯង ស្លាប់ក្នុងផ្លូវរបស់យើង ស្លាប់ចោលអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅជុំវិញយើង ឆ្លងកាត់ការសាកល្បងនិងទុក្ខលំបាក ដើម្បីយើងអាចឃើញការរស់ឡើងវិញថ្មី ជីវិតថ្មី។

មុនពេលមនុស្សមានបាបអាចក្លាយជាគ្រិស្ទាន ត្រូវតែមានសេចក្ដីស្លាប់ បន្ទាប់មកមានការរស់ឡើងវិញ។

62 មុនពេលអ័ប្រាហាំអាចឃើញព្រះ នោះត្រូវមានការធ្វើតេស្ដម្ភៃប្រាំឆ្នាំ។ មុននឹងកុមារហេព្រើរអាចឃើញព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នោះពួកគេត្រូវចូលទៅក្នុងភ្លើងដ៏ឆេះសន្ធោសន្ធៅ។ មុននឹងដានីយ៉ែលឃើញទេវតា គាត់ត្រូវចូលទៅក្នុងរូងតោ។ មុនពេលដែលយ៉ូបអាចឃើញការរស់ឡើងវិញ គាត់ត្រូវតែចូលទៅ ហើយបាត់បង់អ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មាន ប៉ុន្តែគាត់បានឃើញដោយការនិមិត្តមួយ!

63 ហើយប្រសិនបើយ៉ូបដោយការនិមិត្តអាចឈរយ៉ាងរឹងមាំតាមការសន្យានោះ តើយើងគួរធ្វើប៉ុណ្ណាទៅទៀត បន្ទាប់ពីព្រះគ្រីស្ទបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ ហើយក្លាយជាផលផ្លែដំបូងនៃអស់អ្នកដែលបានដេកលក់ទៅហើយ ហើយបានបញ្ជូនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រឡប់មកវិញជាត្រានៃការសន្យា មកសណ្ឋិតលើយើងថាយើងនឹងមានជីវិតដែរ។ "ព្រោះខ្ញុំរស់ អ្នកក៏រស់ដែរ!" ដោយឃើញវត្តមានដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង ធ្វើការធ្វើទីសំគាល់ដូចគ្នា និងការអស្ចារ្យដែលទ្រង់បានធ្វើនៅលើផែនដី ផ្ដល់ឱ្យយើងនូវក្ដីសង្ឃឹម។ ហើយយើងមកដល់ការរស់ឡើងវិញ ហើយតើគួរឱ្យនៅលើគំនរផេះរបស់យើងទៀតឬ? តោះចេញពីគំនរផេះថ្ងៃនេះ ជាមួយនឹងនិមិត្តថ្មី ជាមួយនឹងអំណាចថ្មី ជាមួយនឹងការប្ដេជ្ញាចិត្តថ្មីដែលយើងឃើញព្រះនៅក្នុងអំណាចរបស់ទ្រង់។ យើងឃើញការរស់ឡើងវិញនៃអ្វីដែលនឹងមកដល់។

64 យើងនៅពេលស្លាប់។ យើងកំពុងអង្គុយនៅមាត់ទ្វារនៃសេចក្ដីស្លាប់។ ប្រជាជាតិទាំងឡាយស្ថិតនៅក្នុងទ្វារនៃសេចក្ដីស្លាប់។

65 រុស្ស៊ីបានរកឃើញសព្វាវុធថ្មីមួយឥឡូវនេះ ដូចអ្នករាល់គ្នាបានឮតាមវិទ្យុ និងរឿងនោះ។ ពួកគេមិនចាំបាច់មកទីនេះហើយបំផ្ទុះគ្រាប់បែកនោះទេ។ ពួកគេគ្រាន់តែអាចនាំយកអ្វីមួយមកទីនេះ ហើយចូលទៅក្នុងចំណោមអ្នកស៊ើបការណ៍របស់ពួកគេ ហើយបញ្ចេញរបស់បន្តិចបន្តួចចេញក្នុងជាតិណាមួយ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវពិការអស់រយៈពេលម្ភៃបួនម៉ោង។ មកដល់ ពេលភ្ញាក់ពីដំណេក មានជនជាតិរុស្ស៊ីទាត់អ្នកចូលទៅខាង អ្នកយាមរុស្ស៊ីធំចូលផ្ទះរបស់អ្នកជេរប្រទេចប្រពន្ធ បោះកូនចោលតាមផ្លូវ យកផ្ទះរបស់អ្នក។ ពួកគេអាចធ្វើវាបាន។ ពួកគេនឹងមិនខកខានរឿងមួយទេ។ ពួកគេមានវា។ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងថាវាជាអ្វី

ទេ។ ឃើញទេ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដំណើរការនៅខាងក្នុង។ ឥឡូវគេអាចប្រើវាបានហើយ មិនខ្លាចវាទេ ព្រោះគ្មានអ្នកណាមានវាទេ។

66 យើងមិនដឹងថាវានឹងមកដល់យ៉ាងម៉េចទេ តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង។ ប៉ុន្តែ យើងដឹងរឿងមួយថា យើងនៅលើគំនរផេះ។ ប្រទេសជាតិគឺនៅលើគំនរផេះ។ ពិភពលោកស្ថិតនៅលើគំនរផេះ។

67 ហើយដោយសារពិភពលោកស្ថិតនៅលើគំនរផេះ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែល ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអាចយាងមក ហើយយើងអាចនិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោស លោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មគង់នៅ ហើយនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់នឹងឈរនៅលើ ផែនដីនេះ!" ថ្ងៃណាមួយទ្រង់នឹងយាងមក! មិននឹកស្មានថាកវីបានសរសេរថា៖

ដែលនៅរស់ ទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ។ ដែលស្លាប់ ទ្រង់បាន
សង្គ្រោះខ្ញុំ
ដែលកប់ ទ្រង់បានយកអំពើបាបរបស់ខ្ញុំទៅឆ្ងាយ
ក្រោកឡើងវិញ ទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិតដោយឥតគិតថ្លៃជា
រៀងរហូត:
ថ្ងៃណាមួយទ្រង់នឹងយាងមក អូ ថ្ងៃដ៏រុងរឿង!

68 វាបានយកហ្គេតសេម៉ានីពីតំណក់ឈាមដែលទម្លុះតាមស្បែករបស់ទ្រង់ មុន ពេលនោះ។ ហើយវាបានរងទុក្ខយ៉ាងឃោរឃៅនៃកាល់វ៉ារី មុននឹងមានភស្តុតាង នៃព្រះដ៏អស់កល្បដែលអាចប្រោសមនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញបាន។ វាបាន យក—វាបានយកហ្គេតសេម៉ានី និងកាល់វ៉ារី ដើម្បីធ្វើបុណ្យអ៊ីស្ទើរ។ វាប្រាកដជា បានធ្វើ។

69 នៅព្រឹកនោះ ពួកសាវ័កទាំងនោះធ្លាក់ទឹកចិត្តយ៉ាងណា រហូតដល់ពេត្រុស និយាយថា "ខ្ញុំធ្លាក់ទឹកចិត្តណាស់ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅនេសាទម្តងទៀត។ ខ្ញុំ នឹងចុះទៅក្រោម។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានឃើញទ្រង់។"

70 ពួកគេមានក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងខ្លាំង ហើយបានជឿ និងគ្រប់យ៉ាងរហូតដល់វា មកដល់ទីងងឹតដ៏ធំនោះ។ តើព្រះកំពុងធ្វើអ្វី? ទ្រង់បាននាំសាវ័កទាំងនោះទៅកាន់ គំនរផេះ។ ទ្រង់កំពុងនាំពួកគេទៅកន្លែងមួយ កន្លែងដែលពួកគេចង់—ពួកគេនឹង បញ្ជាក់ជំនឿរបស់ពួកគេចំពោះពួកគេ។

71 ហើយពេត្រុសនិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ធ្វើអព្ភូតហេតុដ៏អស្ចារ្យនៅតាមផ្លូវកាលីឡេ។ ប៉ុន្តែ អូ ទ្រង់បានសុគត ហើយត្រជាក់ នៅក្នុងផ្នូរ! ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងចុះទៅសមុទ្រនៅព្រឹកនេះ ហើយបោះសំណាញ់ទៅស្ងួចត្រី។ ប្រហែលជាខ្ញុំអាចមើលទៅឆ្លងសមុទ្រខាងនាយ ហើយខ្ញុំនឹងដឹង។ ខ្ញុំចាំថាបានឃើញទ្រង់នៅពេលដែលទ្រង់រង់ចាំយើងនៅច្រាំង។ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំគ្រាន់តែចុះទៅ។"

72 ហើយពួកសាវ័កបាននិយាយថា "អ្នកដឹងអ្វីទេ? ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងទៅជាមួយអ្នក។" អូ ពួកគេមានសោកសៅ។ ពួកគេបានយំរហូតដល់ភ្នែករបស់ពួកគេហើម។

73 ធ្វើម៉េចយើងដឹងទៅតាមកន្លែងទាំងនោះ! ម៉េចយើងដឹង! យើងទាំងអស់គ្នាស្គាល់រឿងទាំងនោះ។

74 ខ្ញុំចាំថាពេលដែលខ្ញុំដាក់វត្ថុដ៏មានតម្លៃនៅឯផ្នូរ ឡើងលើកំពូលភ្នំខាងកើតហៅថា បូព៌ា ឬទីបញ្ចុះសព ជ្រលងវ៉ាល់ណាត់។ របៀបដែលខ្ញុំដាក់ទារកតូចនៅទីនោះ! ហើយខ្ញុំនឹងយំនៅដៃម្ដាយ រហូតដល់ ខ្ញុំយំរហូតខ្ញុំមិនអាចយំទៀតបាន។ ខ្ញុំបានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំបានដឹង។ ទាល់តែ ខ្ញុំយកកាំភ្លើងមក ប៉ុនប៉ងធ្វើអត្តឃាត ខ្ញុំក៏នៅក្នុងគ្រាបែបនេះ។ ហើយវាគឺនៅម៉ោងនោះ នៅក្នុងបន្ទប់តូចនោះ នៅទីនោះ លុតជង្គង់របស់ខ្ញុំ ដែលស្ថានសួគ៌បានបើកត្រឡប់មកវិញ ហើយខ្ញុំបានឃើញនាងឈរនៅទីនោះក្នុងភាពអស្ចារ្យនៃអមតភាព។ វាគឺនៅក្នុងម៉ោងនោះហើយដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាដៃរបស់នាងមកនៅជុំវិញស្មារបស់ខ្ញុំ បាននិយាយថា "ប៊ីល អ្នកមិនយល់ទេ។ យើងល្អជាងអ្នកទៅទៀត។"

75 ឃើញទេ វាត្រូវការការឆ្កាង។ វាត្រូវការកំទេចផ្កា ដើម្បីយកទឹកអប់ពីវា។ វាត្រូវការការខ្ទេចខ្ទាំនៃជីវិតមួយ ដើម្បីទទួលបានអ្វីដែលល្អបំផុតពីវាដែលមាន។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវត្រូវគេវាយកម្ទេច ដើម្បីបង្ហាញនូវអ្វីដែលទ្រង់មាន។ ទ្រង់មិនអាចឈរនៅមុខការឆ្កាង និយាយថា "អំណាចទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ និងផែនដីត្រូវបានប្រគល់មកដៃខ្ញុំ។" ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីការឆ្កាង ទ្រង់អាចឈរ ហើយនិយាយថា "អំណាចទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ និងផែនដីត្រូវបានប្រគល់មកដៃខ្ញុំ!" ប៉ុន្តែតើវាបានធ្វើអ្វី? វាត្រូវបានឆ្កាងជាដំបូង។

76 វាបានធ្វើឲ្យមានការខ្មាស់និងការខកចិត្តរបស់សាវ័ក។ ពួកគេបានឃើញព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ គឺជាព្រះអង្គដែលពួកគេបានស្រឡាញ់ ហើយ

បានឃើញទ្រង់ ថៃមទាំងប្រោសមនុស្សស្លាប់ឱ្យរស់ឡើងវិញ—ចេញពីផ្នូរ។ ពួកគេបានឃើញទ្រង់ធ្វើដូច្នេះ។ ហើយបន្ទាប់មកគិត "នៅទីនោះគឺទ្រង់ដេកក្នុងភាពត្រជាក់ នៅក្នុងផ្នូរ ទ្រង់ផ្ទាល់នៅព្រឹកនេះ។" វាបានយក...

77 មនុស្សដែលបានឃើញទ្រង់បើកភ្នែកមើលមនុស្សខ្វាក់ ឃើញទ្រង់ឈរនៅទីនោះ ហើយយល់ពីគំនិតដែលមានក្នុងចិត្តមនុស្ស "ទ្រង់មិនបានដឹងដោយរបៀបណា?" ពួកគេនិយាយថា "តើពួកគេមកតាមទ្រង់ឬ? តើទ្រង់បានដឹងដោយរបៀបណា? ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មិនស្គាល់យូដាស ថាយូដាសនឹង—នឹងក្បត់ទ្រង់? ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មិនបានដឹងថា ពួកទាហានឡើងលើភ្នំនៅទីនោះដោយមានដំបង និងដាវ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ដើម្បីចាប់ទ្រង់? ប្រសិនបើទ្រង់អាចយល់អំពីគំនិតរបស់ពួកគេ?"

78 ឃើញទេ អារក្សកំពុងធ្វើការលើពួកគេ ដោយដាក់វានៅលើគំនរផេះ។ ព្រោះពួកគេចង់ផ្តល់សក្ខីភាពដល់ពួកគេ "ខ្ញុំដឹង។" (មិនមែនទេ "ខ្ញុំទាយ" ឬ "ប្រហែលជាដូច្នេះ។") "ខ្ញុំដឹង! ខ្ញុំដឹង!"

79 ហើយត្រូវចាំថា ការសាកល្បងទាំងនោះត្រូវបាននាំមកលើអ្នកដូចគ្នា ដូច្នេះអ្នកនឹងមិននិយាយថា "ប្រហែលនេះជាការត្រឹមត្រូវ ប្រហែលជាបទគម្ពីរជាការពិត ប្រហែលជាការព្យាបាលដ៏ទេវភាពគឺត្រឹមត្រូវ ប្រហែលជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រឹមត្រូវ។" ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកទទួលបានបទពិសោធន៍នោះ ហើយចេញពីគំនរផេះនោះ ហើយអ្នកទទួលបានការបើកសម្ដែងនៃព្រះ ដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អ្នកអាចស្រែកថា "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់ ដោយសារទ្រង់គង់នៅក្នុងខ្ញុំ!"

80 ពេត្រុសបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងទៅនេសាទ។" ពួកសាវ័កបាននិយាយថា "ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងទៅជាមួយអ្នក។" ហើយនៅលើគំនរផេះរបស់ពួកគេចុះនៅកណ្តាលសមុទ្រ ហើយបញ្ហាក៏កើតមានឡើង។ ហើយខ្ញុំអាចលឺគេនិយាយថា "អូ របៀបដែលវាអាចកើតឡើង ពេត្រុស? តើមនុស្សបែបនេះអាចស្លាប់ដោយរបៀបណា? តើទ្រង់អាចត្រូវគេដាក់ចូលក្នុងផ្នូរដូច្នេះដោយរបៀបណា? តើទ្រង់អាចឈរដើម្បីឲ្យពួកគេស្តោះទឹកមាត់ដាក់ព្រះភក្ត្រទ្រង់ ដោយរបៀបណាហើយកន្ត្រាក់ពុកចង្កាចេញ ហើយពាក់មកុដនោះលើក្បាលទ្រង់? តើទ្រង់អាចធ្វើវាដោយ

របៀបណា អូ ហើយនៅតែជាព្រះ? ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចយល់បាន។" អូ វាធ្វើឱ្យបាក់ទឹកចិត្តណាស់!

81 ហើយភ្លាមៗនោះ ពួកគេបានក្រឡេកមើលទៅលើច្រាំង គ្រាន់តែជាការបើកសម្តែងដូចគ្នា ដែលយ៉ូបបានទទួល នៅទីនោះពួកគេបានឃើញអ្វីដែលយ៉ូបបានឃើញកាលពីបួនពាន់ឆ្នាំមុន។ នៅទីនោះព្រះដ៏ប្រោសលោះ មានព្រះជន្មរស់ និងស្រស់ស្អាត ឈរនៅលើច្រាំង។ ដោយបង្កាត់ភ្លើង ហើយត្រីក៏ឆ្អិនដូច្នោះដែរ ហើយនិយាយថា អញ្ជើញគេមក។

> ព្រះយេស៊ូវបានរៀបតុ កន្លែងដែលពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះត្រូវបានបរិភោគ
> ទ្រង់អញ្ជើញមនុស្សដែលទ្រង់បានជ្រើសរើស "មកញ៉ាំអាហារ"
> ជាមួយនឹងនំម៉ាណារបស់ទ្រង់ ទ្រង់ចិញ្ចឹម និងផ្គត់ផ្គង់រាល់តម្រូវការរបស់យើង
> អូ វាផ្អែមណាស់ដែលបានជប់លៀងជាមួយព្រះយេស៊ូវគ្រប់ពេលវេលា!

តើយើងអាចគិតបែបនេះបានដោយរបៀបណា ដែលវាយករបស់ដ៏អស្ចារ្យទាំងនោះ!

82 របៀបដែលសាវកប៉ុល សាវ័កដ៏អស្ចារ្យរូបនោះ ដែលបានឆ្លងកាត់គ្រាលំបាករបស់គាត់ ពេលគាត់បានឃើញការស្លាប់របស់ស្ទេផាន ហើយឃើញមុខតូចរបស់គាត់សម្លឹងឆ្ពោះទៅស្ថានសួគ៌ ហើយថ្មវាយគាត់នៅចំពោះមុខ គាត់ក៏ងើបមុខឡើង ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំឃើញស្ថានសួគ៌បានបើក។ ខ្ញុំឃើញព្រះយេស៊ូវឈរនៅខាងស្តាំដៃរបស់ព្រះ។" គាត់បាននិយាយថា "ព្រ ះអម្ចាស់អើយ សូមកុំដាក់អំពើបាបនេះទៅនឹងការចោទប្រកាន់របស់ពួកគេឡើយ។" លោកប៉ុលកាន់អាវធំដែលដាក់គាត់អស់ជាច្រើនសប្តាហ៍នៅលើគំនរផេះ ដើរទៅមក រហូតដល់ចិត្តរបស់គាត់ត្រូវបានសៅហ្មង រហូតដល់គាត់នៅលើផ្លូវចុះទៅក្រុងដាម៉ាស ដើម្បីព្យាយាមតស៊ូរកផ្លូវចេញ ដូចជាបុរសម្នាក់ទៅរកដបស្រាវីស្គី ព្យាយាមពន្លិចទុក្ខព្រួយរបស់គាត់។

83 ទ្រង់គង់នៅកណ្តាលនោះ លុះមានសំឡេងមកពីស្ថានសួគ៌ មានពន្លឺចែងចាំងយ៉ាងខ្លាំងថា "សុល សុល ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបៀតបៀនខ្ញុំ?" គាត់បានឃើញទ្រង់។ គាត់បានទទួលស្គាល់ទ្រង់ថា ទ្រង់គឺជាព្រះយេស៊ូវដែលប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញ គឺជាអង្គដែលគាត់បានឃើញពីការសុគត ត្រូវបានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញ។

84 ឱ! ខ្ញុំអាចនឹកឃើញជីវិតខ្លួនឯង នៅលើផ្លូវចុះទៅរកសេចក្តីវិនាស ពេលឮសំឡេងផ្អែម "ខ្ញុំជាព្រះយេស៊ូវ។ ខ្ញុំធ្លាប់ស្លាប់ ខ្ញុំនៅរស់ជារៀងរហូត។ ដោយសារតែខ្ញុំរស់នៅ អ្នកក៏អាចរស់នៅបានដែរ។" តាំងពីពេលនោះមក ដោយដាក់ដៃខ្ញុំនៅក្នុងទ្រង់ ខ្ញុំបានទុកចិត្តទ្រង់តាមទីងងឹត។ ពេលវេលាមកដល់កន្លែងដែលខ្ញុំមើលមិនឃើញ ផ្លូវណាក៏ដោយដែលខ្ញុំទៅ ខ្ញុំនៅតែទុកចិត្តលើទ្រង់។

85 អ្នកជឿជាគ្រិស្ទានគ្រប់រូបត្រូវតែត្រូវបានរុញចូលទៅក្នុងការសាកល្បងទាំងនោះ។ អ្នកជឿដែលជាគ្រិស្ទានគ្រប់រូបត្រូវតែដាក់នៅលើគំនរផេះ ដើម្បីឲ្យគាត់អាចចេញមកជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់!"

86 យើងមិនមកទីនេះព្រឹកនេះគ្រាន់តែអង្គុយនិយាយរឿងប្រវត្តិសាស្ត្រមួយចំនួនដែលជាការពិតទាំងអស់ ប៉ុន្តែយើងមកទីនេះដោយមានទីបន្ទាល់នៅព្រឹកនេះ "ខ្ញុំដឹងថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ខ្ញុំដឹងវាហួសពីស្រមោលនៃការសង្ស័យ! ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ហើយទ្រង់គង់នៅក្នុងខ្ញុំសព្វថ្ងៃនេះ។ ទ្រង់ជារបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំជាទ្រង់។ ខ្ញុំជាអ្នកទទួលមរតករួមជាមួយនឹងទ្រង់ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រព្រះ។"

87 បុណ្យអ៊ីស្ទើរ! បុណ្យអ៊ីស្ទើរនាំមកនូវរឿងដ៏អស្ចារ្យ ការរស់ឡើងវិញ ក្តីសង្ឃឹមថ្មី។ តើអ្នកបានទទួលវានៅព្រឹកនេះទេ? តើវានៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកទេ? តើអ្នកដឹងទេថា ព្រះប្រោសលោះរបស់អ្នកមានព្រះជន្មរស់ ហើយទ្រង់ធ្វើឱ្យអ្វីៗទាំងអស់ដំណើរការជាមួយគ្នា?

88 អ្នកនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំខ្ញុំកំពុងនៅទីនេះ រង់ចាំបន្ទាត់អធិស្ឋាន។"

89 ព្រះកំពុងធ្វើការដែលពិតជាសម្រាប់ការល្អ។ ហេតុអ្វីបានជាក្មេងប្រុសដ៏មានតម្លៃម្នាក់នោះពីថ្ងៃមុន ពិការភ្នែកពេលគាត់កើតមក? ដើម្បីឲ្យព្រះអាចទទួលបានសិរី ល្អ ហើយបង្វែរទីក្រុងមួយឱ្យក្រឡាប់ចាក់។ ប្រាកដណាស់ ព្រះដឹងពីអ្វីដែលទ្រង់កំពុងធ្វើ។ ព្រះដឹង។ ហើយទ្រង់ដាក់យើងនៅលើគំនរផេះ ដើម្បីបង្ហាញដល់យើងនូវសិរីល្អរបស់ទ្រង់។

90 ព្រឹកនេះខ្ញុំនិយាយបែបនេះ មិត្តអើយ។ បន្ទាប់ពីសាមសិបមួយឆ្នាំនៃការបម្រើ បន្ទាប់ពីសាមសិបមួយឆ្នាំនៃការងារនៅក្នុងបេសសកកម្ម ខ្ញុំចង់ថ្លែងទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំចំពោះរឿងនេះ។ ខ្ញុំបានឃើញការខកចិត្ត។ ខ្ញុំបានឃើញពេលដែលខ្ញុំសុំរបស់ ហើយយំសុំរបស់ ហើយសុំរបស់ហើយមិនបានទទួល។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំនឹងរង់ចាំព្រះដោយអត់ធ្មត់ បន្ទាប់មកខ្ញុំដឹងថាវាដំណើរការត្រឹមត្រូវ ចេញមកត្រឹមត្រូវ ធ្វើត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដ។

91 ពេលដែលខ្ញុំបាត់បង់កូនខ្ញុំ គឺសារ៉ុនដ៏តូចរបស់ខ្ញុំ...នោះគឺជារឿងមួយដែលធ្វើអោយខ្ញុំជំពប់ដួល។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើវាអាចជាប្រយោជន៍ដោយរបៀបណា? តើវាអាចជាប្រយោជន៍ដោយរបៀបណា?" ហើយប៉ុន្មានខែក្រោយមក នៅពេលដែលខ្ញុំឃើញនាងឈរនៅទីនោះ គ្រប់សម្រស់របស់នារីយ៍ក្មេងម្នាក់និយាយមកខ្ញុំ ឈរក្បែររទេះចាស់ដែលខូចនោះ ខ្ញុំដឹងថាប្រសិនបើនាងមានជីវិត នាងប្រហែលជាខុសឆ្គង។ ព្រះត្រូវយកនាងខណៈពេលដែលនាងទន់ភ្លន់និងផ្អែម។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំនឹងជួបនាងម្តងទៀត។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំនឹងឃើញនាង ខ្ញុំដឹងថាវាហួសពីស្រមោលនៃការសង្ស័យ។

92 ខ្ញុំគិតដល់ប្រពន្ធខ្ញុំអាយុម្ភៃពីរឆ្នាំ ដែលគេយកទៅ ត្រឹមតែក្មេងស្រី ម្តាយតូចម្នាក់នៅទីនោះ។ នៅពេលដែលឯកសារផ្តល់ចំណាងជើងនៅទីនេះ "ម្តាយវ័យក្មេងម្នាក់ ដ៏គួរឱ្យគោរព...គ្រាន់តែស្លាប់" អូ បេះដូងខ្ញុំហាត់ប៉ុណ្ណា! ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។

93 ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះខ្ញុំដឹងថាវាធ្វើការទាំងអស់ដើម្បីប្រយោជន៍របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំដឹងថាជីវិតត្រូវតែមានដី ហើយរមួល និងច្របាច់ដើម្បីទទួលបានអ្វីដែលនៅក្នុងនោះ ចេញមក។ មានប្រាណហាំច្រើនពេកនៅក្នុងនោះ ត្រូវតែច្របាច់ចេញ មុនពេលដែលព្រះអាចបង្ហាញអង្គទ្រង់ឱ្យស្គាល់។

94 មានអ្នកច្រើនពេកនៅក្នុងអ្នក រហូតដល់ព្រះត្រូវច្របាច់វាចេញ តាមរយៈការសាកល្បង។ ហើយខណៈពេលដែលការច្របាច់នោះកំពុងតែកើតឡើង វាជាការលំបាក។ ប៉ុន្តែមួយសន្ទុះក្រោយមក មេឃស្រឡះមកវិញ នោះអ្នកនឹងឃើញគោលបំណងរបស់ព្រះ។ បន្ទាប់មកអ្នកយំ "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់ ហើយនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់នឹងឈរនៅលើផែនដី! ទោះបីដង្កូវស៊ីស្បែកបំផ្លាញរូបកាយនេះក៏ដោយ ក៏នៅក្នុងសាច់ឈាមខ្ញុំនឹងឃើញព្រះ!" ការសាកល្បងនិងរឿងតូចៗទាំងនេះគ្រាន់តែមួយភ្លែតប៉ុណ្ណោះ ហើយវារលត់ទៅហើយរសាត់ទៅវិញ។ ប៉ុន្តែគេធ្វើដើម្បីតែអំពើល្អរបស់អ្នកប៉ុណ្ណោះ ចូរយើងចងចាំថា ព្រះនឹងទទួលបានសិរីរុងរឿង។

95 តើយើងគួរឱនក្បាលបន្តិចសិនទៅ។ ខ្ញុំចង់សួរថា មុនពេលអធិស្ឋាន តើមានអ្នកណានៅទីនេះចង់ឲ្យគេនឹកចាំក្នុងពាក្យអធិស្ឋានមុនពេលយើងបិទទេ? សូមព្រះប្រទានពរអ្នក។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះនឹងនិយាយថា "ខ្ញុំចង់ឱ្យព្រះនៅក្នុងម៉ោងនៃការសាកល្បងរបស់ខ្ញុំឥឡូវនេះ ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវបទពិសោធថ្មីមួយដែលខ្ញុំអាចចេញមកជាថ្មីម្តងទៀត"? លើកដៃឡើងនិយាយថា "ខ្ញុំចង់បាន—ខ្ញុំចង់ឱ្យនេះគឺជាការរស់ឡើងវិញសម្រាប់ខ្ញុំ ជាបុណ្យអ៊ីស្ទើ ដើម្បីប្រោសខ្ញុំឱ្យរស់ឡើងវិញក្នុងក្តីសង្ឃឹមថ្មី និងអំណាចថ្មី សុខភាពថ្មី និងសេចក្តីអំណរថ្មី។" ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក ប្រជាជនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ។

96 ឱព្រះជាម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង យើងមានអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះទ្រង់សម្រាប់បុណ្យអ៊ីស្ទើរនេះ សម្រាប់អ្វីដែលវាមានន័យចំពោះដួងចិត្តរបស់យើង។ ហើយដោយសេចក្តីជំនឿនៅទីនោះ ទូទាំងដែនដី យើងអាចឃើញការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទ្រង់កំពុងរៀបចំខ្លួនឥឡូវនេះដោយស្លៀកពាក់ជាស្តេច។ ហើយក្រុមជំនុំកំពុងដាក់ កូនកំលោះស្លៀកពាក់ឈុតអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់នាង។ មានការជួសជុលដើម្បីឱ្យមានការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យមួយក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។

97 គំនរផេះនេះមិនអាចឈរជារៀងរហូតបានទេ។ នៅពេលដែលយើងឮគេសើចសើចចំអកដាក់យើង ហើយហៅយើងជាឈ្មោះដ៏អាស្រូវនោះ "ហូលី-រ៉ូឡឺ" ហើយនិយាយលេងសើចនឹងយើង ហើយនិយាយថាយើងមិនត្រឹមត្រូវផ្លូវចិត្ត អូ វាមិនអាចស្ថិតស្ថេរបានគ្រប់ពេលទេ ព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែ ចូរយើងធ្វើដូចយ៉ូប ចូរកាន់

ទីបន្ទាល់របស់យើង សូមឲ្យយើងដូចជាដានីយ៉ែលនៅក្នុងរូងតោ ឬជាកូនជនជាតិហេព្រើរនៅក្នុងភ្លើងឆេះ ឬអ័ប្រាហាំក្នុងដំណើររបស់គាត់។

98 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយយើងខ្ញុំឲ្យឈរពិតត្រង់រហូតដល់យើងឃើញការអស្ចារ្យនោះកើតឡើង "នៅពេលដែលត្រែនឹងបន្លឺឡើង ហើយមនុស្សស្លាប់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងរស់ឡើងវិញ។ យើងដែលនៅមានជីវិត និងនៅសល់នឹងត្រូវផ្លាស់ប្ដូរក្នុងមួយប៉ព្រិចភ្នែក។" ហើយបន្ទាប់មកនឹងមកដល់ថ្ងៃបុណ្យអ៊ីស្ទើរសម្រាប់យើងដែលព្រះគ្រីស្ទបានរីករាយកាលពីដប់ប្រាំបួនរយឆ្នាំមុននៅព្រឹកនេះ ហើយបាននិយាយថា "ដោយសារតែខ្ញុំរស់នៅ អ្នកក៏រស់នៅដែរ។"

99 "ព្រះយេស៊ូវដដែលនេះ ដែលត្រូវបានលើកឡើងពីកណ្ដាលយើងរាល់គ្នា នឹងយាងមកវិញតាមវិធីដែលទ្រង់យាងទៅ។" យើងនឹងឃើញទ្រង់ សូម្បីតែគ្រប់ស្នាមនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ និងគ្រប់ស្នាមបន្លានៅលើព្រះសិររបស់ទ្រង់។ យើងនឹងឃើញទ្រង់។

អូ ខ្ញុំនឹងស្គាល់ទ្រង់ ខ្ញុំនឹងស្គាល់ទ្រង់
ហើយខ្ញុំនឹងឈរនៅខាងទ្រង់ដោយទ្រង់លោះខ្ញុំ។

100 មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ បេះដូងដ៏កំសត់របស់ទូលបង្គំ នៅពេលដែលរូបកាយដ៏ទន់ខ្សោយនេះ ចាប់ផ្ដើមពត់ខ្លួននៅក្រោមបន្ទុក ការយកចិត្តទុកដាក់ និងការងារច្រូតកាត់ វាលបេសកកម្ម និងការឡើងចុះ និងភាពព្រងើយកន្តើយរវាងអ្នកដឹកនាំក្រអឺតក្រទម ជាដើម នៅគ្រប់ទីកន្លែង និងមនុស្សមើលងាយ និងអំណាចអាក្រក់។ ប៉ុន្តែ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ថ្ងៃណាមួយយើងនឹងមកដូចអេលីយ៉ា ចុះទៅទន្លេ។ មើលទៅទីនោះ ជាប់នឹងគ្រប់គុម្ពោត ជារទេះភ្លើងដែលនឹងក្លួចយើងទៅ។ សូមឲ្យយើងដឹងថា គំនរជេះទាំងនេះគឺគ្រាន់តែជាស្បៃបាំងយើងពីវត្ថុដ៏អស្ចារ្យដែលនៅខាងមុខប៉ុណ្ណោះ ដែលជាសិរីល្អដ៏អស្ចារ្យនោះ។

101 សូមឲ្យយើងនៅតែស្មោះត្រង់ដូចយ៉ូប រហូតដល់យើងអាចឃើញទ្រង់ទល់មុខគ្នា។ សូមឲ្យយើងបានពិតដូចជាម្ចាស់របស់យើង ជាគំរូរបស់យើង ដើម្បីទៅកាន់កាល់វ៉ារី... ត្រៀមខ្លួនដើម្បីត្រូវគេឆ្កាង ហើយត្រូវឆ្កាងជាមួយនឹងទ្រង់ដើម្បីឲ្យមានការរស់ឡើងវិញក្នុងជីវិតរបស់យើង។ សូមប្រទានមក ព្រះអង្គម្ចាស់។

102 សូមឱ្យ ប្រសិនបើមានអ្នកមើលងាយណាមួយនៅទីនេះ នោះគឺដូចលោក ប៉ុលពីបុរាណ វាជាការលេងសើច សូមឱ្យពួកគេរកឃើញបុណ្យអ៊ីស្ទើរនៅលើផ្លូវ របស់ពួកគេទៅផ្ទះនៅព្រឹកនេះ។ សូមប្រទានមក ព្រះអង្គម្ចាស់។

103 យើងអធិស្ឋាន ព្រះអង្គអើយ សូមឲ្យអស់អ្នកដែលនៅលើគំនរផេះនៃការបំផ្លិច បំផ្លាញ គំនរផេះនៃជំងឺ នេះជាម៉ោងដែលគេនឹងត្រូវសង្គ្រោះ។

104 កាលពីយប់មិញ និយាយទៅកាន់ស្ត្រីតូចនោះ នៅខាងក្រៅបន្តិច និងប្តីរបស់ នាង។ របៀបដែលនៅទីនោះនៅទីក្រុងផូនិក ក្នុងស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរ ហើយមហារីក ធំៗទាំងនោះដាក់លើពួកគេ ហើយឥឡូវនេះគឺល្អឥតខ្ចោះនិងជាធម្មតា។ ហើយ ទារកតូចដែលនឹងត្រូវដកបេះដូងចេញ អង្គុយនៅទីនេះក្នុងអាគារព្រឹកនេះ ជា ធម្មតាទេ។ ក្មេងខ្វាក់ភ្នែកម្នាក់ ដែលធ្លាប់ដើរក្នុងភាពងងឹត មិនដែលឃើញពន្លឺថ្ងៃ ដើរថ្ងៃនេះ ហើយឃើញពន្លឺថ្ងៃ។ ហើយឱព្រះអើយ តើយើងខ្ញុំអរព្រះគុណទ្រង់ យ៉ាងណាចំពោះការនេះ! ហើយអ្វីៗទាំងអស់គឺមើលទៅហួសពីវាំងនន រហូតដល់ ថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនៃការរស់ឡើងវិញនោះ។ សូមប្រទានមក ព្រះបិតា។ ហើយឲ្យគេដឹង ថា របស់ទាំងនេះត្រូវតែបែបនោះ ថាទាំងនេះ◌ៈ ក្មេងខ្វាក់ភ្នែកតូចអាចមើលឃើញ ថាក្មេងតូចដែលមានបញ្ហាបេះដូងអាចផ្តល់ទីបន្ទាល់ដល់អ្នកដទៃ។ អ្វីៗទាំងអស់ នេះធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីភាពល្អចំពោះពួកគេដែលស្រឡាញ់ទ្រង់។

105 គ្រប់យ៉ាងបានធ្វើឲ្យយើងអាចធ្វើទៅបាន ដោយសារមានមនុស្សម្នាក់ដែល ស្តាប់បង្គាប់ក្នុងការសាកល្បង មានម្នាក់ដែលឈរនៅក្នុងការសាកល្បង នោះ គឺព្រះយេស៊ូវ។ ព្រះអង្គដែលស្តាប់បង្គាប់ព្រះបិតារហូតដល់ព្រះបិតាបានប្រោស ព្រះអង្គឡើងវិញនៅព្រឹកថ្ងៃបុណ្យអ៊ីស្ទើរ ព្រោះមិនអាចទៅរួចដែលទ្រង់ត្រូវជាប់ ក្នុងសេចក្តីស្លាប់។ "ដ្បិតខ្ញុំនឹងមិនឱ្យព្រះដ៏វិសុទ្ធរបស់យើងរងទុក្ខដល់ឃើញ អំពើពុករលួយ ហើយក៏មិនទុកព្រលឹងទ្រង់នៅក្នុងនរកដែរ។" ដ្បិត ទ្រង់ត្រូវបានគេ រកឃើញថាស្មោះត្រង់ ដោយតែងតែធ្វើអ្វីដែលគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះវរបិតា។

106 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអោយយើងស្មោះត្រង់ចំពោះមុខងារ។ មិនថាយើង ជួបទុក្ខលំបាកអ្វីក៏ដោយ យើងអាចនិយាយបានថា ជានិច្ចកាល "ទូលបង្គំដឹង ថាអ្វីៗទាំងអស់រួមគ្នាធ្វើការល្អចំពោះអ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះ។" សូមប្រទានមក ព្រះបិតា។

107 យើងប្រទានពរដល់មនុស្សទាំងនេះនៅព្រឹកនេះ ដោយព្រះពររបស់ទ្រង់។ ពួកគេមកពីកន្លែងតាំងពីព្រលឹម ហើយមកឯរោងឧបោសថ។ ពួកគេបានមកដើម្បីទទួលបានការល្បួងលោម។ សូមឲ្យពួកគេត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញនៅព្រឹកនេះ ដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឆេះក្នុងចិត្តពួកគេ ដើរតាមផ្លូវ ដូចអ្នកដែលមកពីក្រុងអេម៉ោស ពោលថា "តើចិត្តរបស់យើងមិនឆេះក្នុងខ្លួនយើង ដូចទ្រង់មានបន្ទូលនឹងយើងនៅតាមផ្លូវឬ?" សូមប្រទានមក ព្រះបិតា។ ទូលបង្គំបានប្រគល់ពួកគេមកទ្រង់ឥឡូវនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

មិនអីទេ បងប្រុសនេវីល។ ហើយឥឡូវនេះចងចាំកម្មវិធី។

108 យើងនឹងមិនមានកាតអធិស្ឋាននៅព្រឹកនេះទេ ព្រោះថាប្រសិនបើយើងមានកាតអធិស្ឋាន ដរាបណាខ្ញុំធ្វើឱ្យពួកគេឈរនៅទីនេះ ខ្ញុំនឹងនៅតែពឹងផ្អែកលើអំណោយនោះ។ ខ្ញុំត្រូវមានកន្លែងមួយរហូតដល់ខ្ញុំដាក់មួយឡែក ជាកន្លែងដែលខ្ញុំអាចដើរចេញពីទីនេះហើយអាច...ខ្ញុំខ្លាចតែ។ ខ្ញុំហាក់ដូចជាភ័យខ្លាច ហើយខ្ញុំខ្លាចថាខ្ញុំនឹងធ្វើខុស។ ចាញ់សង្គ្រាម មិនមែនចាញ់សង្គ្រាមទេ។ ផាត់តុនបានចាញ់ការប្រយុទ្ធជាច្រើនដង ប៉ុន្តែគាត់មិនដែលចាញ់សង្គ្រាមទេ។ ត្រូវហើយ។ ហើយយើងនឹងចាញ់ការប្រយុទ្ធជាច្រើនដែរ ប៉ុន្តែយើងមិនចាញ់សង្គ្រាមទេ។ ខ្ញុំនឹងធ្វើខុសជាច្រើន ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងមិនបាត់បង់មូលហេតុនោះទេ។ ព្រះបានប្រទានវា ហើយព្រះនឹងថែរក្សាវា។ វាជា—វាជាការចាក់ប្រេងតាំង។ ហើយឥឡូវនេះវាដល់ពេលហើយ ខ្ញុំជឿថាម៉ោងគឺ ហើយខ្ញុំកំពុងចាប់ផ្តើម ដោយសារវាជាបុណ្យអ៊ីស្ទើថ្ងៃនេះ ខ្ញុំនឹងទៅ—ទៅតាមដូចខ្ញុំបានទៅទីនោះអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំអាច... វាជាការចាក់ប្រេងតាំង។ វាជាអ្វីដែលត្រូវកើតឡើងក្នុងខ្លួនខ្ញុំ។ខ្ញុំមិនសូវប្រើវាទេ។ វាមកក្នុងរបៀបនេះ ខ្ញុំប្រហែលមិនអាចរកឃើញវាត្រឹមត្រូវទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវបន្តវារហូតដល់ខ្ញុំដឹងពីវារាល់ពេល។ ដូច្នេះ នេះនឹងជាថ្ងៃដែលខ្ញុំនឹងព្យាយាម ដោយព្រះគុណនៃព្រះ។

109 សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នកឥឡូវនេះ។ បងប្រុស នេវីល។ ហើយកម្មវិធីនឹងចាប់ផ្តើមនៅម៉ោងប្រាំបួនសាមសិប។ បងប្រុសនេវីល។

ខ្ញុំដឹង KHM60-0417s

(I Know)

ផ្នែកសារបុណ្យអ៊ីស្ទើរ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យថ្ងៃបុណ្យអ៊ីស្ទើរនៅព្រលឹមថ្ងៃរះ ថ្ងៃទី17 មេសា 1960 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG